

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010891
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120010891.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2023 v trestnej veci odsúdeného A. B. z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/16/2020 zo dňa 26.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, v spojení s § 394 ods. 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/36/2017.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, sťažnosť, ktorú následne vlastnými viacerými písomnými podaniami, ako aj písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Vo svojom vlastnom písomnom odôvodnení podanej sťažnosti namietal, že pri vyhlásení rozsudku nesprávne pochopil sudcu, čo je podľa jeho názoru evidentné aj zo zvukového záznamu vyhotoveného na Okresnom súde Prešov v tento deň a na čo upozornila bezvýsledne aj jeho obhajkyňa JUDr. Mišíková. Dodal, že v prípravnom konaní ho vyšetrovateľ za účelom vypracovania znaleckých posudkov na jeho osobu osobne odviezol k znalkyniam, ktoré vyšetrovateľ osobne poznal a aj napriek tomu, že poukazoval na zaujatosť znalkyň, okresný súd dal znalkyňu predvolať na pojednávanie, pričom vyšetrovateľ na ním podané sťažnosti na jeho osobu (osobu vyšetrovateľa) a na trestné oznámenia na jeho osobu (osobu vyšetrovateľa) reagoval prekvalifikovaním trestných činov do vyšších odstavcov, a to bez akéhokoľvek dôvodu a v konaní o povolení obnovy konania sudca JUDr. Vittek sám konštatoval, že má neprimerane vysoký trest a sám dal predvolať znalca za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu, avšak po tom, ako krajský súd vyslovil, že to je predčasné, sudca JUDr. Vittek zmenil svoj názor a zamietol jeho návrh na obnovu konania. Uvádzal, že JUDr. Eva Mišíková a JUDr. Marek Gajdoš jeho spis podrobne preskúmali (ako to urobili aj iní advokáti) a jednoznačne sa zhodli, že je to nespravodlivé a nezákonné odsúdenie s neprimerane vysokým trestom a že okresný súd ho mal súdiť za podvody, nie za trestný čin vydierania, ktorého sa nikdy nedopustil, pričom on, ako aj poškodená C. vedia, že klamala, čo jej niekto poradil, len aby mu priťažila. Namietal, že neboli ustanovení znalci v odbore patologické hráčstvo, ale boli pribraté znalkyne z odboru psychiatrie, ktoré žili aj v čase, keď sa hazard považoval za nenávykovú zločku, pričom znalkyne, ktoré vypracovávali znalecký posudok, boli z jednej ordinácie a vyšetrovali ho obidve naraz, pričom znalkyňa telefonicky kontaktovala jeho psychiatrov, u ktorých sa liečil, ale oni jej jasne povedali, že nie sú znalci. Trval na tom, že on poškodenú nikdy v živote nevydieral a namietal, že okresný súd zamietol jeho návrhy na výsluchu svedkov, keďže po údajnom vydieraní sa s poškodenou stretával u nich v prítomnosti rodičov ako aj osamote, konkrétne boli v chatovej oblasti pri Sabinove (nejaké lyžiarske stredisko), poškodená sa chcela intímne zbližiť, avšak odmietol ju, keďže poškodenú C. mal

rád ako kamarátku, ale nedokázal sa s ňou zblížiť a podľa jeho názoru, ak človeka niekto vydiera alebo ho ohrozuje nejakým spôsobom, tak nechodí s údajným vydieračom na rôzne miesta, sama poškodená uviedla, čo je uvedené aj v spise, že ju nijako fyzicky nenútil. Uviedol, že dodnes mu nikto nezrejnil, prečo boli skutky prekvalifikované až po roku a prečo bola bez dôkazov po roku vyšetrovania navýšená suma pri trestnom čine vydierania bod 1, bod 2, pričom podľa neho uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 13,4 roka je dôsledkom toho, že nemal obhajcu, a teda zneužili jeho neznalosť zákonov, keď JUDr. Mišíková, JUDr. Gajdoš, JUDr. Zajac, JUDr. Kuzma mu jasne povedali, že bol nezákonne a nespravodlivo odsúdený. Namietal, že sa podľa jeho názoru nikto nezaoberal tým, že má tri cysty na mozgu, ktoré sa nedajú operovať, lebo sa nachádzajú na miestach, kde sa nedá vykonať operácia a znalkyne sa nezaoberali ani tým, že má operovanú chrbticu, čo tiež ovplyvňuje psychiku človeka. Nevie, z akého dôvodu bola počas konania na OS PO zmenená prísediaca a vytýkal, že sudca JUDr. Varga absolútne neriešil, prečo mu z ničoho nič prekvalifikovali odstavec v bode vydierania z ods. 1 do ods. 3, keď v spise sú dôkazy, že suma (škoda), ktorú spôsobil údajným vydieraním nikdy nepresiahla 21.000,- eur. Z jeho podania vyplynulo, že mali byť pribratí znalci z odboru psychiatria, odborníci na hazard a posttraumatické stavy pri a po hraní, pričom je, podľa jeho názoru, 100 % isté, že suma, ktorá bola uvádzaná v pôvodnom konaní, je nezákonne navýšená, aby mu mohol byť uložený vysoký trest, čo vo svojich vyjadreniach podrobne opisujú JUDr. Mišíková a JUDr. Gajdoš. Prostredníctvom svojho obhajcu po rekapitulácii konania, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a výsluchu znalkyne D. E., ktorá na otázky súdu a obhajoby v zásade uviedla, že novo predložené lekárske správy obhajobou nie sú takého charakteru, aby mohli mať podstatný vplyv na zmenu záverov znaleckého posudku č. 3/2016, ktorý vypracovali D. E. a D. F. a poukazoval na to, že o dôvodnosti vykonania nového dôkazu môže rozhodnúť len súd, nie však na základe odborného názoru toho, ktorého prípadnú nesprávnosť či neúplnosť odsúdený v konaní o povolení obnovy konania namieta, pričom trval na tom, že spochybňuje správnosť zistených odborných záverov, ktoré sú uvedené v ZP č. 3/2016, nakoľko podľa jeho názoru tieto nezohľadňujú všetky skutočnosti súvisiace s jeho zdravotným stavom. Dodal, že v tejto súvislosti predložil nové dôkazy, a to lekárske správy konkretizované v špecifikácii návrhu na obnovu konania zo dňa 10.12.2021. Pôvodne prvostupňový súd na základe novo predložených dôkazov pristúpil k novému vyšetreniu duševného stavu odsúdeného a uznesením zo dňa 24.05.2022 prikázal vyšetriť jeho duševný stav prihranou znaleckou organizáciou. Podľa názoru sťažovateľa, nie je dôvodné a správne rozhodovať o návrhu, ktorý smeruje k povoleniu obnovy konania, kde sa namieta nesprávnosť, resp. neúplnosť odborných záverov znaleckého posudku, tak, že sa súd bude vyhotoviteľa tohto znaleckého posudku pýtať na to, či novo predložené dôkazy môžu privodiť zmenu jeho odborného záveru a že je podľa neho možné vopred predpokladať určitú zaujatosť autora tohto posudku, ktorý samozrejme bude obhajovať správnosť svojho odborného záveru, ktorý uviedol v znaleckom posudku. Tento predpoklad sa, podľa názoru sťažovateľa, potvrdil aj pri vypočutí znalkyne D. F. E., ktorá bola vypočutá dňa 26.10.2022 a potvrdila svoj odborný záver uvedený v znaleckom posudku č. 3/2016 zo dňa 04.05.2016, že všetky nanovo predložené listinné dôkazy nie sú spôsobilé privodiť iný odborný záver. Podľa názoru obhajoby, novo predložené dôkazy - lekárske správy z psychologických a psychiatrických vyšetrení odsúdeného A. B., ktoré sú špecifikované v návrhu na obnovu konania zo dňa 10.12.2021, sú novými skutočnosťami, ktoré Okresnému súdu v Prešove, ktorý rozhodoval vo veci sp. zn. 1T/36/2017, neboli v čase rozhodovania známe, a teda neboli známe ani vyhotoviteľom znaleckého posudku, pričom tieto môžu sami o sebe v spojení s ďalšími skutočnosťami privodiť iné rozhodnutie o treste, novým právnym posúdením možnej zmenšenej príčetnosti odsúdeného A. B., využitím ustanovenia § 23 Trestného zákona v spojitosti s ustanovením § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. V podstate vzhľadom na uvedené odsúdený navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v Prešove, ako nadriadený súd, zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Súd v tomto konaní skúma iba to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom

rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či správne vyhodnotil vykonané dôkazy, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., či sa dopustil nejakých ďalších procesných pochybení, ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/36/2017 zo dňa 30.06.2017, na tam uvedenom skutkovo základe bol odsúdený A. B. právoplatne uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, z obzvlášť závažného zločinu podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a bol mu právoplatne uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a s ochranným dohľadom na 2 roky, pričom mu bola uložená aj povinnosť podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku nahraďiť škodu vo výške 38.961,- eur. Proti rozsudku okresného súdu podal obžalovaný odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove zamietol podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku s tým, že podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku nepovolil navrátenie lehoty. Vo veci obžalovaným podané dovolanie potom Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim uznesením sp. zn. 3Tdo/82/2018 zo dňa 27.03.2019 podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Preskúmajúc obsah predloženého spisu, aj krajský súd dospel k záveru, že okresný súd odsúdenému poskytol priestor na vyjadrenie sa k svojmu návrhu na povolenie obnovy konania, zabezpečil výsluch znalkyne D. F. E. aj v súvislosti s lekárskymi správami predloženými odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, a že podmienky pre povolenie obnovy konania zistené neboli. Odsúdeným navrhovaná potreba vykonania dôkazov, ktoré by podľa jeho názoru odôvodňovali zmenu právoplatného rozhodnutia vo veci, nie sú dôkazmi, ktorý by spĺňovali podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Odsúdený neoznačil žiadne relevantné nové skutočnosti ani nové dôkazy, ktorý by boli spôsobilé viesť k povoleniu obnovy konania, hoci len vo výroku o treste. Tak odsúdený, ako aj znalkyňa E. a svedkovia G. H., I. C., A. G. C., J. C. boli v predmetnom trestnom konaní podrobne vypočutí a súd, ktorý vo veci samej v pôvodnom konaní rozhodoval, poznal obsah skutočností, ktoré uvádzali vo svojich výpovediach. Ani nadriadený súd nezistil, že by výsluch vyšetrovateľov J. a D. predstavoval nový dôkaz, ani skutočnosť spôsobilý privodiť priaznivejšie rozhodnutie v prospech odsúdeného. Správne okresný súd poukázal na skutočnosť, že odsúdenie, ktoré skončilo právoplatne a ktorého obnovu odsúdený žiada, sa zakladá výlučne na dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda v štádiu, na ktoré už orgány činné v trestnom konaní nemali žiaden vplyv. Platí aj pre právnu kvalifikáciu, že bola výlučne v kompetencii konajúcich súdov. Názory advokátov, ktorí pôsobili ako obhajcovia, či len ako konzultanti, nemohli byť rozhodujúcimi pre rozhodnutie a konanie súdu, ktorý je zo zákona nezávislým a nestranným orgánom. V období, ktoré vyvrcholilo napádaným rozsudkom, mal odsúdený dostatok príležitostí prezentovať a presadzovať riadnym a zákonným spôsobom svoju obhajobu a pokiaľ ju oznámil len v nejakom obmedzenom rozsahu súdu, tak to nič nemení na nevyhnutnosti splnenia zákonných podmienok pre prípadné povolenie obnovy konania.

Pokiaľ mala byť I. C. podľa návrhu odsúdeného ešte vypočutá, tak to zdôvodňoval tým, že je preňho nepochopiteľné, že človek, ktorý sa cíti v ohrození, si nevolá k sebe človeka domov alebo na chatu. Odkazoval na obsah svojho odvolania a dovolania. Hodnotil aj výpoveď svedka H., keď uvádzal svoj názor, že klamal, že ho nepozná, že od neho nič neprevzal a že klamal, že nepozná A. C.. Pokiaľ odsúdený predkladal listinné dôkazy týkajúce sa jeho zdravotného stavu, k tomu sa znalkyňa D. E. jasne, zrozumiteľne a bez výhrad k pôvodným svojim znaleckým záverom vyjadrila a okresný súd na podstatný obsah jej vyjadrenia poukázal. Nezistiac podklad pre logické pochybnosti, aj nadriadený súd na jej výpoveď odkazuje ako na hodnoverný, nestranný a odborne kvalifikovaný dôkaz, ktorý nenasvedčuje dôvodnosti odsúdeným v tomto konaní predkladaných argumentov. Odsúdený vo svojich

sťažnostných námietkach v rozhodujúcej časti v podstate len hodnotil znalecký posudok č. 3/2016, ktorý vypracovali D. E. a D. F. a opieral sa o ním predložené lekárske správy. Svoje námietky voči znaleckému posudku odsúdený však nepodporil žiadnym, namietanému znaleckému posudku, odborne a objektívne porovnateľným dôkazom, ktorý by spĺňal podmienky dôkazu spôsobilého viesť k povoleniu obnovy konania. Sťažovateľ síce predkladá názor, že predkladateľ znaleckého posudku by mohol zaujatý, no tento názor nepreukázal a nadriadený súd nezistil prítomnosť dôkazu, z ktorého by takýto názor mohol nie subjektívne, z pohľadu odsúdeného, ale objektívne, z pohľadu účelu trestného konania, vyplývať. Skutočnosť, že vypočúvaná znalkyňa nezmenila svoj názor ani po predložení lekárskeho správ odsúdeným, nie je dôkazom o zaujatosti znalkyne. Pokiaľ odsúdený vytýkal okresnému súdu nevykonanie určitých dôkazov, tak k tomu treba dodať, že vzhľadom na povahu a okolnosti skutku, ako aj dôkazy a z nich plynúce skutočnosti v pôvodnom konaní, ide o dôkazy nadbytočné, pretože z nich možno zistiť skutočnosti, ktoré súd zistil už z vykonaných dôkazov alebo o dôkazy, ktoré sa týkajú skutočností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci samej. Nakoniec, opätovné hodnotenie už vykonaných dôkazov potom súdom rozhodujúcim o návrhu na povolenie obnovy konania za takých okolností neprináleží.

Dôvody sťažovateľa prednesené v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania tak nadriadený súd v smeroch rozhodujúcich pre posúdenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti považuje za nespôsobilé v spojení s už vykonanými dôkazmi a už známymi skutočnosťami privodiť iné rozhodnutie o vine, či iné rozhodnutie o treste, či náhrade škody. Aj podľa názoru nadriadeného súdu, podaný návrh zo strany odsúdeného, vrátane podanej sťažnosti, neobsahoval žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by opodstatňovali obnovu konania. Išlo v podstate znova o obhajobu odsúdeného, ktorú prednášal v pôvodnom konaní, ktorá bola známa súdom, keď rozhodovali v pôvodnom konaní.

Krajský súd preto dospel k záveru, že odsúdeným v prejednávanvej veci uvádzané skutočnosti a dôkazy nespĺňajú podmienky na povolenie obnovy, a keďže žiadne podmienky pre povolenie obnovy konania nezistil, sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.